

גליון היכל הקודש

וועזענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:29
מוצאי שב"ק.....8:55
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יונה ב'ג'
בבלי.....עירובין י"ג
ירושלמי.....תענית י"ג
תוספתא.....יבמות י'
רמב"ם.....עבודה זרה ח'

שעה 9, גליון 48 (462)

פרשת שופטים, ב' אלול, אבות פרק ו', שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט ראש חודש אלול

מיר האלטן שוין ראש חודש אלול, אט אט קומט שוין די הייליגע פארקטיגע טעג פון ראש השנה און יום כיפור, אט אט גייען מיר שוין שרייען ביי די תפלה פון "ונתנה תוקף" מיט גרויס התעוררות די ווערטער: "ותשובה, ותפלה, וצדקה, מעבירין את רע הגזירה!" און ווער עס איז קלוג ווארט נישט ביז מען וועט אים אנשרייבן ח"ו שלעכטע גזרות און ער וועט עס דארפן צעשטערן אום ראש השנה, נאר ער הויבט שוין אן פון חודש אלול זיך צו שטארקן מיט די דריי זאכן, מיט תשובה, תפלה און צדקה, אזוי אז מען זאל בכלל נישט אנהויבן צו מאכן אויף אים שווערע גזרות.

יעצט אין חודש אלול איז די ריכטיגע צייט זיך אויפציוועקן פון דעם טיפן שלאף וואס מען איז געשלאפן א גאנץ יאר, און זיך אנהייבן צו בארעכענען וואו מען האלט אויף די וועלט, צו תשובה טון און צוריק קומען צום אייבערשטן.

מען דערציילט פון צדיקים אז ווען מען האט געבענטשט ראש חודש אלול, ווען דער חזן האט געזאגט די ווערטער "ראש חודש אלול יהיה ביום.." האט זיי שוין געכאפט אזא ציטער. בלויז דאס דערמאנען אז עס קומט שוין חודש אלול, דאס איז שוין געווען זייער בעסטע מוסר ספר זיך אויפציוועקן פון שלאף, און זיך אנהייבן גרייטן צום נייעם יאר וואס קומט.

<<<<<

א מעשה אויף די פּרשה פי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם

אין סבירה ליגט דער גרויסער צדיק רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו, א תלמיד פונעם גרויסן מגיד פון מעזריטש זכותו יגן עלינו. דער הייליגער רבי האט אים זייער אויסגערוימט און געזאגט אויף אים: "איך האב שוין געזען אסאך צדיקים, אבער שלמות האב איך געזען נאר ביי אים!", און וויבאלד אין ארץ ישראל האט שטענדיג געהערשט גרויס ארעמקייט, בפרט אין יענע צייטן ווען עס זענען ארויפגעקומען די תלמידים פונעם מעזריטשער מגיד און די תלמידים פונעם גר"א קיין ארץ ישראל, דערפאר פלעגט זיין דער סדר ארויס צו שיקן משולחים [מען האט זיי גערופן "שד"ר", וואס איז ראשי תיבות "שלוחא דרחמנא"]. אין סבירה איז דעמאלט דער הונגער געווען גאר געפערליך, עס איז נישט געווען צו באקומען אפילו א שטיקל ברויט, האט מען זיך מיישב געווען אז מען וועט ארויסשיקן א שד"ר פון סבירה קיין טערקיי, איטאליע און האלאנד, וואו עס איז וואוינען פארמעגליכע אידן.

פאר'ן ארויספארן האט מען געבעטן פון הייליגן רבי אברהם קאליסקער ער זאל געבן זיין ברכה, אז די שליחות זאל געקרוינט ווערן מיט הצלחה, האט ער געזאגט פאר'ן משולח: איך געב דיר א סגולה, אז וואו דו וועסט גיין, און דו וועסט זאגן "אלקא דאברהם דתיב בטבריה ענינא" וועסטו גלייך זען א ישועה! און ער האט זיך ארויסגעלאזט מיט גרויס האפענונג אויף הצלחה.

ווען ער איז אנגעקומען קיין איטאליע איז דאן געווען דארט א שווערע צייט נאכדעם וואס עס האט שוין נישט גערעגנט פאר א לענגערע תקופה, און ווי באקאנט פלעגט מען אמאליגע צייטן זייער שיין מכבד זיין אן ארץ ישראל דיגער משולח, דערפאר אז ער איז פונקט אנגעקומען אהין אין די שווערע צייט, האבן די ארטיגע תמימות/דיגע אידן, נאכ'ן אים אויפגעמען ווי עס פאסט, אים געזאגט: "אויב דו פועליסט פאר אונז רעגן, וועסטו אנוועקפארן פון דא מיט פולע זעק פון גאלד און זילבער. קודם איז ער געווארן פארלוירן, אבער פלוצלינג האט ער זיך דערמאנט פון די סגולה וואס רבי אברהם האט אים געזאגט, האט ער גלייך אויסגערויפן "אלקא דאברהם... דער באשעפער פון אברהם וואס וואוינט אין סבירה זאל ערפילן מיין געבעט, עס זאל קומען רעגן". פארשטייט זיך אז די סגולה האט גוט געארבעט, און עס האט גלייך אנגעהויבן צו רעגענען, און מען האט אים טאקע אנגעפולט גאנצע זעק מיט געלט, אזוי ווי מען האט זיך פארדעם אויסגענומען, און ער איז צוריקגעקומען אהיים און מחיה געווען די אויסגעהונגערטע אידן פון סבירה. פון די מעשה קען מען אביסל זען די גרויסקייט פון הייליגן רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו.

פאר דער הייליגער רבי אברהם איז געווארן רב אין די שטאט קאליסק [אין די ליטאן], איז דארט געווען דער רב רבי שמשון, וואס ער איז געגאנגען אויפ'ן שטייגער פון די מגידים און בעלי מוסר וואס זיי האבן געזאגט שארפע מוסר דרשות מיט א ניגון דערצו און אפגעשראקן די פארפלאגטע צופראכענע אידן מיט אלע שרעקעדיגע עונשים, ווען רבי שמשון איז נסתלק געווארן האט מען אויפגענומען דעם הייליגן רבי אברהם פאר רב, ער איז שוין אבער געווען א תלמיד פונעם מעזריטש'ן מגיד וואס איז געווען א תלמיד פון בעל שם הקדוש וואס ער האט געלערנט אונגאנצן אן אנדערן צוגאנג, אז מען דארף מקרב זיין יעדן איד, אים אויפהייבן און ארויסברענגען זיין חשיבות ביים אייבערשטן, און אזוי ווייטער. ממילא גלייך ביי זיין ערשטע דרשה ווען ער האט זיך ארויפגעשטעלט ביים ארון הקודש און אנגעטון דעם טלית, אזוי ווי די סדר פלעגט זיין, האט זיך אנגעהויבן א ברומעריי פון די מתפללים און המון עם,

<<<<<

א גוט ווארט

בנוגע איינערע מחשבות זכוי; מען קען זיך נישט קריגן מיט מחשבות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהכ"ו, חלק א, סימן עב): דאס איז די טבע פון שלעכטע מחשבות, ווי שטארק מען וויל דאס פארטרייבן אלס שטערקער קומען זיי צוריק, אנשטאט זיך קריגן מיט א מחשבה דארף מען טראכטן פונעם אייבערשטן, אריין נעמען אין זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער, עס איז מלא כל הארץ כבודו, דורכדעם גייען די אלע מחשבות אנוועק פון זיך אליינס. ווען מען חזר'ט אמונה ווערט ליכטיג, אזוי ווי עס שטייט (תוספתא מג, ב): "והנה כבוד אלקי ישראל בא מדרגת הקדים, וקולו כקול מים רבים", וְחֻזְקָא לְהַנְבִּיא דְעֶרְצִיילט ווי ער האט געזען פּבִּיכּוּל דעם אייבערשטן קומען אין די עזרה, עס האט זיך געהערט א רעש ווי וואסער שטורעמט, "והארץ האירה מפּבִּיכּוּל", און פלוצלינג איז ליכטיג געווארן די גאנצע וועלט; ווען מען לעבט מיט'ן אייבערשטן ווערט ליכטיג, אמונה מאכט ליכטיג.

אז עס קומט אריין א שלעכטע מחשבה דארף מען נישט מורא האבן, מען דארף נישט ווערן אויסער זיך; אפילו אז מען טראכט א שלעכטע מחשבה אונטער די חופה ווערט נאכנישט אויס וועלט, מען ווערט נישט אויס הייליג, מען זאגט שטילערהייט: "אייבערשטער, זיי מיר מוחל וואס איך האב געקוקט, אייבערשטער נעם ארויס די שלעכטע זאכן פון מיר"; און שוין, מער פון דעם דארף מען נישט טון, מען בלייבט ריין און הייליג.

(עצרת אמונה ראה תש"פ)

וואס טו איך אז מיין מאן געטרויעט מיר נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די שיינע שיעורים וואס איז מיר ממש מחיה. איך הער שוין די שיעורים כמעט א יאר, איך קען נישט גיין שלאפן אן הערן דעם פרישן שיעור, דאס געבט מיר ממש לעבן. איך האב שוין חתונה געהאט א שיינע פאר יאר ברוך ה' מיט א שטוב מיט ליכטיגע קינדערלעך, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן מיט א טייערער מאן וואס העלפט מיר גאר אסאך, טראץ וואס ער איז זייער פארנומען, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

איך פרוביר דאס מערסטע צו טון מינע פליכטן אלס ווייב און מאמע, אבער כ'האב א שוועריקייט אין אוינזער לעבן וואס שטערט מיר זייער. מיין מאן איז געווארן א נתום אלס קינד און איז אריבער א שווער לעבן, און דאס האט אויסגעקלאפט אויף אים אז ער האט נישט קיין צוטרוי צו גינעם, און ער ליידיט פון אסאך פחדים, און דאס מאכט אונז אסאך מאל זייער שווער.

די פארזאנגענע וואף האב איך ווייטער געהאט אזא מעשה, ער קומט אהיים און באפאלט מיר מיט חשדות און זאכן וואס האט נישט קיין שום שייכות מיט פאקטן, און ווען איך זאג אים אז איך האב נישט קיין אנונג פון וואס ער רעדט, ווערט ער באבלאזן און וויל אפילו נישט ענטפערן, ער זאגט אז ער גלויבט מיר ממילא נישט. איך בין געווארן זייער צעבראכן פון דעם, דאס האט מיר ממש שוואך געמאכט, און ס'איז מיר זייער שווער אים מוחל צו זיין. אפילו שפעטער ווען מיר האבן זיך שוין אויסגעשמועסט און ער האט געכאפט אז ער האט נישט געטון נישט, ווערט מיר נאכאלץ שלעכט ווען איך זע אים, ס'איז מיר זייער שווער ווען מיין נאנטסטער מענטש גלויבט מיר נישט, און ער האט אזעלכע דמיונות אויף מיר. אפער קענט איר מיר געבן אן עצה?

תשובה:

בערות ה' והפרך

ישר כח

יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפקט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פארשטיי אייער ווייטאג; עס איז זייער א שווערע געפיל צו לעבן מיט'ן מאן ווען ער האט נישט קיין צוטרוי אין אייך וכדו', וואס נאך דארף דען א פרוי? א פרוי דארף דאך נאר אז איר מאן זאל איר גלייבן און איר געטרויען און ווען א פרוי האט דאס נישט איז איר זייער שווער.

אבער אין אייער פאל איז דאס אביסל אנדערש. איר שרייבט דאך אליין ווי געטריי אייער מאן איז צו אייך, ווי שטארק ער העלפט אייך; ער האט נאר א פראבלעם אז ער ליידיט פון פחדים פון ווען ער איז געבער געווארן א נתום. אין דעם פאל איז דאס אינגאנצן אנדערש, איר דארפט נישט זיין אנגעווייטאגט אויף אים. דא קומט ענדערש אריין דאס וויל ד'חמנות', איר דארפט ד'חמנות האבן אויף אים און אים פארשטיין.

איך וויל אייך פרעגן, וואס טוט איר ווען אייער קינד זאגט אייך: "ביסט נישט א גוטע מאמע!" אדער אייער קינד זאגט אייך: "איך האב דיר נישט ליב!" ווערט איר אנגעווייטאגט אויפ'ן קינד אדער איר פארשטייט אז דאס קינד איז נאך א קינד און ווייט נישט ווי אזוי זיך ארויסצוברענגען וכדו'? אזוי זאלט איר קוקן אויף אייער מאן, ער איז טאקע שוין דערוואקסן און נישט קינדיש, אבער דאס וואס ער איז געווארן וויינערהייט א נתום לא עלינו האט אויסגעקלאפט אויף אים אין א פארעם פון אומזיכעריקייט און עס פאסירט וואס פאסירט.

אנשטאט צו זיין אנגעווייטאגט אויף אים זאלט איר אים דן זיין לכף זכות, וועט דער אייבערשטער אייך דן זיין לכף זכות און איר וועט האבן נחת פון אייערע ליכטיגע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה עקב תש"פ)

שאלה:

די שווערסטע, פעינטערס וכדו', מיט'ן באקאנטן ליטווישן מוסר יגוד צו וואס זיי זענען געווען געוואוינט, הערנדיג דאס האט ער זיך אנגערופן צו זיי: "ברייט מיר מער נישט אונטער דעם ניגון", און ער הייבט זיי אן צו ערקלערן: "איר האט דא געהאט ביז יעצט א וואוילן חשוב'ן רב, אבער איין גרויסע חילוק איז דא צווישן אים און מיר, ער האט אייך אויסגעלערנט צו האלטן א בייקס און שיסן אבער ער האט אייך פארגעסן אויסצולערנען ווי אזוי מען האלט דעם בייקס, ער האט אייך אויסגעלערנט אז מען האלט דאס אנטעגן זיך און מען שיסט דעם קויל אין זיך אריין, אז מען זאל זיך שטענדיג צוברעכן און אראפקלאפן, אבער איך וועל אייך אויסלערנען א נייע וועג ווי אזוי מען דארף צו שיסן, אז מען האלט די געווער קעגן דעם שטן און אויף אים שיסט מען, נישט אויף זיך אליין". דאס הייסט אז דער סמ"ך מ"ם וויל צוברעכן א מענטש אז ער טויג נישט, און אז ער איז שוין גארנישט ווערד, שיסט מען אים צוריק, און מען זאגט אים: "איך טויג יא! ברוך השם איך האב א בארד, איך האב פיאות", אזוי שיסט מען אים אריין אפאר קוילן, און אז ער קומט ווייטער צום מענטש און פארברייט אים די קאפ אז ער טויג נישט, שיסט מען אים נאך אפאר קוילן: "איך בין יא גוט! ברוך השם איך לייג תפלין, און איך האב א מזוזה ביים טיר!"

דערפאר האט דער בעל שם הקדוש זכותו גן עלינו אזוי פארפירט אקעגן די מגידים וואס צעברעכן דעם פשוט'ן המון עם און דורכדעם ווערן זיי דערווייטערט פונעם אייבערשטן, ווייל אידישע קינדער זענען שוין גענוג צובראכן פון די פילע צרות וואס זיי מאכן מיט, מען דארף זיי נישט מער צוברעכן, אויב עפעס דארף מען שיסן דעם סמ"ך מ"ם! און דאס איז די גרעסטע אמת, אז מען זאל זיך נישט לאזן פארנארן אז מען איז שוין גארנישט ווערד, נאר שטענדיג טרעפן דאס גוטס ביי זיך, און זיך מחיה זיין דערמיט.

(קונטרס הייבט אייך אידעלער)

דער צדיק רבי משה קאברניער ז"ע פלעגט דערציילן אז ווען ער איז געווען א קינד פון זעקס יאר, האט ער זיך געשפילט איינמאל מיט אנדערע קינדער, אינמיטן איז זיין גרויסע שוועסטער געקומען צו אים און געזאגט: "משה'לע, מען האט שוין געבענטשט חודש אלול, און אפילו די פיש אין וואסער ציטערן, און דו שפילסט זיך נאך?!" ווען ער האט דאס געהערט האט אים אנגעהויבן ציטערן, אז ביז היינט שפירט ער נאך דעם ציטער, ווייל זיין שוועסטער איז געווען א גרויסע צדיקת און זי האט עס געזאגט מיט גרויס תמימות אז עס איז אים אריין אין די ביינער, און פון דעמאלט האט ער זיך גענומען זייען דעם אייבערשטן. זיין דאך געדענק אז עס קומט ראש השנה וואס דעמאלט איז דער יום הדין, מען גייט אנשרייבן פאר יעדן מענטש פונקטליך וואס עס גייט פאסירן מיט אים די גאנצע יאר, און דערפאר דארף מען זיך גוט צוגרייטן מיט תורה, תפלה און זכותים, אז מען זאל ווערן פארשריבן בספר החיים, מען זאל האבן א גוט געבענטשט יאר.

מען פרענט און מען ברענט

מען דארף אבער אכטונג געבן אז מען זאל נישט זיין פון די מענטשן פון וועם רבי נתן האט גערעדט. רבי נתן האט געזאגט: "עס קומט חודש אלול, מען ברענט און מען ברענט.. און מען טוט גארנישט..." אויך האט ער געזאגט: "עס קומט די אלול טעג, מען ווערט פרום פרום, נישט מען לערנט און נישט מען דאווענט".

עס איז נישט גענוג אז מען רעדט פון אלול, מען רעדט פון די גרויסקייט פון אלול. נאר מען דארף זען צו טון צו די זאך, מען דארף זען צו אויסנוצן די צייט מיט לערנען און דאווענען און רעדן צום אייבערשטן.

דאס קען מען זען ביי מקומות הקדושים, עס זענען דא מענטשן וואס לאזן איבער זייער משפחה פאר גאנץ חודש אלול, און זעצן זיך אריין ביי קברי צדיקים אויסצונגיין דעם הייליגן חודש. דארט קען מען זען ממש די שיחה פון רבי נתן. מענטשן זענען זיך דארט אראפ און מען זאגט עטליכע קאפיטלעך תהלים, און אינגווישן קומען אן באזוכער, לאזט מען גלייך אפ דעם תהלים, און מען לויפט זען ווער די פרעמדע מענטשן זענען, און מען בעט שוין אביסל שלח-מצוה געלט פון זיי, און דערנאך גייט מען צוריק צום תהלים. פלוצלינג ווערט מען הונגעריג און מען גייט זוכן עפעס צו עסן, דערנאך ווערט מען מיד און מען לייגט זיך צו אביסל שלאפן, און אזוי גייט אריבער דער טאג מיט גארנישט. אויסער עטליכע יחיד סגולה וואס נוצן טאקע די צייט, און זייער מויל הערט נישט און זיין מיט תורה ותפלה און רעדן צום אייבערשטן די גאנצע חודש.

עס ווערט געברענגט פון הייליגן אר"י הקדוש אז די פערציג טעג פון ראש חודש אלול ביז נאך יום כיפור, איז דא דעמאלט אזא גרויסע עת רצון אין הימל, די זעלבע ווי ווען מען עפענט אויף דעם ארון קודש, וואס דעמאלט איז באקאנט אז עס איז א גרויסע עת רצון וואס מען קען אלעס אויספועל'ן ברוחניות ובגשמיות, די זעלבע עת רצון איז אויך דא אין די גאנצע פערציג טעג.

ווער עס האט שכל נוצט אויס די טעג מיט אסאך בעטן דעם אייבערשטן, וועט ער זיכער פועל'ן גאר גרויסע ישיעות.

עס איז נישט דא גענוג צייט

דער אמת איז אז ווען מען מאכט א חשבון מיט ישוב הדעת, זעט מען אז עס איז נישט גענוג די גאנצע חודש אלול צו קענען געדין די

שאלה:

שאלות ותשובות ברסלב ווי אזוי זעט מען זיך ארויס פון פחדים אין חשדות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פארן ענטפערן מיין שאלה איבער מיין מאן וואס איז אויפגעוואקסן אלס יתום און איז פול מיט פחדים, ער איז מיר חושד כסדר מיט נארישקייטן. מיין מאן זאגט מיר אז ער וויל אליין ארויסגיין פון די פחדים, ער פארשטייט אז עס שטערט דאס לעבן, ער ווייסט אבער נישט ווי אזוי זיך צו העלפן. אפער קען דער ראש ישיבה שליט"א שרייבן פאר אים אן עצה און חיובק אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איינער ווייב האט מיר געשריבן אז זי וויל דיר העלפן, זי וויל דיר אויפבויען און דיר העלפן ארויס גיין פון דיין אוימוצערקייט; זי האט מיר געשריבן איך זאל דיר שרייבן עצות פון רבי'ן ווי אזוי מען קען ארויסגיין פון די פחדים.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן מה): "דע, שהאדם צריך לעבר על גשר צר מאד מאד", די וועלט איז ווי א שמאלער בריק, מען דארף אריבער גיין זייער א שמאלער בריק, "והקלל והעקר שלא יתפחד כלל", דער עיקר איז מען זאל נישט מורא האבן; מוה"ר"ש זאגט, ווען מען גייט אויף א שמאלן בריק דארף מען האבן א צוים פון ביידע זייטן כדי מען זאל נישט אראפפאלן. דער רבי געבט אונז צוויי צווימען אין וואס מען זאל זיך אנכאפן אז מען זאל קענען דורך גיין די וועלט בשלום, דאס איז "שמחה" און "התבודדות", אז מען האט די צוויי צווימען קען מען אריבער גיין אפילו דעם שמאלסטן בריק אן קיין שום פחד.

דער ערשטער צוים איז שמחה; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן כד): "מזנה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו", און זיך שטארקן מיט אלע כחות נישט צו זיין דעפערסט; ווען מען איז פרייליך דעמאלט איז דא א פלאץ פאר די שכינה הקדושה, ביים אייבערשטן שטייט (חבר תמים א טו, כז): "עו וחדנה במקומו", ווען א מענטש איז פרייליך קען ער צוקומען צו די גרעסטע מדריגות, ווען מען איז פרייליך גייט מען ארויס פון אלע צרות און פון אלעם שלעכטס, אזוי ווי עס שטייט (שעשע נה, יב): "כי בשמחה תצאו", דורך שמחה גייט מען ארויס פון אלע פראבלעמען (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ט).

דער יצר הרע וויל נאר אז א מענטש זאל ווערן קרה שחוקה'דיג און אריין פאלן אין א טיפע דעפערסט. דאס איז זיין גאנצע ציל וואס ער וויל עררייכן ווען ער ווארפט אראפ א מענטש אין עבירות - אים אריין ווארפן אין א קטנות הדעת, אין עצבות ומרה שחוקה. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן מה): "עצבות היא סטרא אחרא, והשם יתברך שונא אותה", ווען א מענטש איז דעפערסט איז ער אין די הענט פון די נישט גוטע, דער אייבערשטער האט פיינט ווען מען איז דעפערסט; דעריבער דארף מען פאלן דעם רבי'ן און זיך פרייליך מאכן מיט יעדע גוטע נקודה וואס מען האט.

דער צווייטער צוים איז התבודדות; דער רבי האט אונז געגעבן א גרינגע וועג ווי אזוי מיר זאלן קענען נאנט ווערן צום אייבערשטן. אמאל האט מען געדארפט טון שווערע עבודות צו קענען זיין נאנט צום אייבערשטן, מען האט געדארפט פאסטן און זיך מסגף זיין נכו' וכז' ביז מען האט זוכה געווען זיך אויפצוהייבן אביסל פון די וועלט און ווערן גענטער צום אייבערשטן. ביז דער רבי איז געקומען און אונז געגעבן די גרינגע וועג פון התבודדות; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל", א מענטש זאל זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיט'ן אייבערשטן אויף די שפראך וואס ער איז באקוועם צו רעדן, נדבר איש אל רעהו, אזוי ווי מען שמועסט מיט א נאנטער חבר. אים אלעס דערציילן, אלע זאכן וואס מען טוט און אלע מעשים און מחשבות אין וואס דער יצר הרע ווארפט אים אראפ, דאס ברענגט דעם מענטש ער זאל ווערן זייער נאנט צום אייבערשטן.

אז מען איז שטארק מיט די צוויי עבודות, מען פרובירט צו זיין פרייליך מיט יעדע מצוה וואס מען טוט; מען פריידט זיך מיט דעם וואס מיר זענען אידישע קינדער, מיר זענען נישט קיין גוים, מען פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן און מען איז שטארק מיט די זאך פון התבודדות, מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן מען דערציילט אים אלעס וואס גייט אריבער, דעמאלט איז מען זוכה אריבער צו גיין די וועלט - דעם שמאלן בריקל אן קיין פחדים און אן קיין שרעק. מען ווערט זיכער מיט זיך; מען פארלאזט זיך אויפ'ן אייבערשטן, דעמאלט האט מען נישט קיין שום פחדים, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אור בטהו, סימן א): "מי ישיש לו בשחון, אין לו שום פחד", ווער עס האט בטהון האט נישט קיין פחדים פון קיינעם; ווייל ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים און ער ליגט אין זיינע הענט, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים קלא, ב): "בגמל עלי אמו בגמל עלי נפשי", איך בין ווי א קינד וואס פארלאזט זיך אויף די מאמע אן קיין שום דאגות און אן קיין שום פחדים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים. (עצתו אמונה קראת תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין

אלע נושאים, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה"

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט #3 718-387-2691

פילע שיעורים וואס אנשי שלומינו פלעגן האבן אין דעם חודש. ווער עס לאזט זיך נישט נאךן פרובירט אריינצוכאפן אין דעם חודש צו ענדיגן גאנץ תנ"ך, אלע רבי'ס ספרים, תיקוני זהר, ששה סדרי משנה, הלכות פון די ימים נוראים, און נאך און נאך, און דאס איז שוין אויסער די אלע שיעורים וואס מען האט שוין פון א גאנץ יאר, איז ווי בלייבט נאך איבער עפעס צייט צו פארברענגען דעם חודש? מען זעט אז אפילו אין די קטע "יום כיפור פסוק" יעדן ערב ראש חודש, איינגעפירט צו זאגן "יום כיפור פסוק" יעדן ערב ראש חודש, זאגט מען עס אבער איבעראל ערב ראש חודש אלול, ווייל ווען עס קומט חודש אלול באקומט יעדער איד א הרהור תשובה, יעדער וויל תשובה טוהן און צוריק קומען צום אייבערשטן.

אל תפנו אל האלילים

עס דרייט זיך ארום א טייטש וואס איינער האט געזאגט אויפ'ן פסוק "אל תפנו אל האלילים", אז מען זאל נישט מאכן קיין גרויסע עסק פון חודש אלול. דאס טאר נישט מען זאגן, אזא טייערע חודש וואס איז אייביג געווען אנגענומען ביי כלל ישראל אלס א צייט פון תשובה און זיך פארבעסערן די מעשים, קען מען עס נישט אוועק מאכן מיט א ווערטל. אנדערע האבן געזאגט אז דער טייטש גייט ארויף אויף דעם וואס געוויסע ווילן איינפירן א נייע מנהג אז מען מאכט נישט חתונה אין חודש אלול, אויף דעם איז געזאגט געווארן אז מען זאל נישט מאכן קיין עסק פון חודש אלול. דאס קען שוין יא זיין אמת, אזא מנהג שטייט נישט אין ערגעץ, עס איז קעגן די הלכה און קעגן שלחן ערוך, עס ווערט נישט דערמאנט אין קיין שום פוסק אז מען זאל נישט חתונה מאכן חודש אלול. פונקט פארקערט, דער חודש איז מסוגל פאר אלעס, און אויף פאר חתונה מאכן.

וואויל איז פאר דעם מענטש וואס נוצט אויס דעם חודש ווי עס דארף צו זיין, מיט אסאך בעטן דעם אייבערשטן, מיט אסאך לענגען תורה. אוודאי דארף מען זיך התחזקת אויף דעם אויך, ווייל אסאך מאל נעמט מען זיך אונטער צו ענדיגן אסאך שיעורים אין חודש אלול, און דערנאך קומט מען נישט אן עס צו ענדיגן אינגאנצן, דארף מען וויסן אז אויב מען האט עס נישט געענדיגט חודש אלול קען מען עס נאך משלים זיין ביז שמחת תורה, און אויב מען האט עס נישט געענדיגט ביז שמחת תורה קען מען נאך משלים זיין ביז זאת חנוכה וואס איז נאך א המשך פון די ימים נוראים, אזוי ווי די ספרים הקדושים שרייבן, מען טאר אבער נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך.

דער עיקר דארף מען געזענען אויסצוגיין די טעג, און נישט אנברענגען די טייערע צייט, און אזוי וועט מען האבן א גוטע ראש השנה, און אויב דער ראש השנה איז גוט וועט קומען א גוט געבענטשטע יאר פול מיט אלע גוטע זאכן בגשמיות וברוחניות.

(שיחות מוה"ר"ש חלק ב' וחלק ט"ו ערך אלול)

גמרא מסכת תענית אין די אנדערע האנט, ווייל זיי האבן נישט געוואלט פארפאסן אפילו נאר איין טאג פון צו לערנען מסכת תענית. וואו די בחורים זענען נאר אנגעקומען, טייל אין די פייער סטאנציע, טייל אין א גאז סטאנציע, טייל אין אנדערע קעמפ און קאנטריס, האבן אלע געענדיגט די גאנצע מסכת, און זיי האבן אלע טלטלען און שוועריקייטן. ווען די שטורעמעס האבן נאכגעלאזט און מען האט שוין ענדליך געקענט זיך צוריק קערן אין קעמפ, איז אבער נאכאלץ נישט געווען קיין לעקטער אין קעמפ. אבער די בחורים האבן ווייטער געמוזט ענדיגן די גאנצע מסכת יעדן טאג, און צו די שוין פון ליכט זענען די בחורים געווען ביז אין די שפעטע נאכט שעות און געלערנט פלייסנדיג א בלאט גמרא און נאך א בלאט גמרא; למעשה האבן די בחורים אויסגעפירט און האבן זוכה צו ענדיגן פערציג מאל מסכת תענית, יעדן טאג ביז ראש השנה.

צדיק גורו והקב"ה מקיים, בלייך נאך ראש השנה האבן אנגעהויבן ווערן חתנים אין ישיבה, און אין לויף פונעם ווינטער און תשע"ב, האבן אלע בחורים געטרופן זייער שידוך, זיי האבן ב"ה שוין חתונה געהאט און אויפגעשטעלט ערליכע אידישע שטובער לשם ולתפארת.

במשך די יארן זינט דעמאלט, האט עס ווייטער אנגעהאלטן יאר יערליך, די פרישע בחורים האבן יעדעס יאר געענדיגט מסכת תענית פערציג מאל פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, און ב"ה פילע שידוכים זענען געשלאסן געווארן אין דעם יבנות אין לויף פון די יארן. אויך פילע בחורים פון אנדערע ישיבות, וואס האלטן מיט די דרשות און שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, האבן זיך אויך צוגעכאפט צו דעם, זיי האבן אויך געלערנט מסכת תענית פערציג מאל, און זענען ב"ה אויך געהאלפן געווארן מיט שיינע שידוכים.

"גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהו", א צדיק אויף יענע וועלט האט ער נאך א גרעסערע כח, און מוה"ר"ש וועט זיכער אויספועלן פאר די אלע בחורים אז זיי זאלן טרעפן זייערע באשערטע בקרוב ובניקל. אין שמוחה בשמחת התורה!

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (עו)

אין ה'תרצ"ג פון פרעזער: דער רבי קומט צוריק פון ארץ ישראל, און שטעלט זיך אפ אין שטאט אומאן. שט

ווען דער רבי איז אנוועזענע פארן פון שטאט אומאן, איז ער דורכגעפארן די שטאט קאנדילאד, און דארט האט זיך געפונען א תלמיד פון טיריהאויצער מגיד, ער האט דערקענט דעם הייליגן רבי'ן, און דער מגיד איז דאן געווען נאנט צום שטאט קאנדילאד.

דער איד איז געווארן אזוי שטארק איבערגענומען מיט התרגשות און התעוררות אז ער זעט אזוי פלוצלינג דעם רבי'ן, און ער איז גלייך געקומען צום הייליגן רבי'ן. דער רבי האט געזאגט ער זאל גיין מדיע זיין פארן מגיד שטילעך הייט איז ער זאל פארן צו אים צו א דארף נאנט א האלבע פוסה צום דעם שטאט, ווייל דער רבי האט זיך נישט געוואלט אויפהאלטן און אריינגיין אין שטאט.

דער מענטש איז געלאפן מיט גרויס פהלה און דערציילט פארן מגיד אז דער רבי איז אנגעקומען פון ארץ ישראל און וויל אים זען. דער מגיד איז דעמאלט געשטאנען אינדרויסן און געשמעקט מיט מענטשן, אן קיין האט און גארטל, אבער גלייך ווען ער האט געהערט אז דער רבי איז דא, האט ער זיך צושערן פאר גרויסע שמחה און געזאגט פאר דעם מענטש וואס האט אים געברענגט די גוטע בשורה, "לויף שנעל און שפאן איין מיין וואגן, און קום מיך נאך צו דעם דארף, און דערנוייל וועל איך גיין צופיס ביז צום רבי'ן!"

דער מגיד האט גלייך אנגעהויבן לויפן מיט גרויס פהלה, אזוי ווי ער שטייט און גייט, אן זיין הוט און גארטל, ביז ער ארויס פון שטאט, און דארט איז ער ווייטער געלאפן צופיס ביז צום דארף, ער איז אנגעקומען אהין נאך איידער זיין קאנצעטע וואס איז אים נאכגעקומען, כאטש וואס דער מענטש האט גאר שטעל איינגעשפאנט די פערד און האט גלייך אנגעהויבן נאכפארן דעם מגיד, האט ער אבער נאכאלץ נישט געקענט דערלאזן דעם מגיד.

די גרויסע שמחה און תיות וואס דער מגיד האט געהאט ביים זיך פאגעגענען מיט'ן הייליגן רבי'ן, קען מען זיך גארנישט פארשטעלן.

ש

דינסטאג, כ"ב סיון, איז דער רבי איבער געקומען צום שטאט שפולין, דארט האט ער געטוישט זיינע קליידער וואס ער האט געהאט ביז דעמאלט זיך געקליידעט ווי א סוחר ווי אויבנדערמאנט. דער ז' האט אים אויפגענומען מיט גרויס פכוד און מיט א שטארקע ליבשאפט, און ער האט געמאכט א גרויסע סעודה לכבודו.

זיי זענען געווען אינאיינעם ביים טיש די גאנצע נאכט, און אויך אלע זיינע חשוכע מענטשן זענען דארט געווען, אלע זענען געווען ביים טיש לכבוד דער רבי'ן, און ס'איז געווען דארט גאר פרייליך.

ווער ס'איז נאר אריינגעקומען האט דער ז' אים גענומען פאר ערות און געזאגט, "דו קענסט ערות זאגן אז איך פיר זיך נישט געווענליך צו עסן בכלל בינאכט, נאר יעצט פון גרויס ליבשאפט צום דעם טיערן גאסט, וואס איז גאר שטארק פאליבט ביי מיר, און איך בין אזוי פרייליך און צופרידן אז ער איז געקומען צו מיר, נאר דערפאר עס איך יעצט א סעודה מיט אים, איך ווייס נישט וואס נאך איך קען טון פאר אים, פאר גרויס שמחה".

אויך אינדערפרי האבן זיי גערעדט אינאיינעם מיט גרויס ליבשאפט, ווייל דעמאלט איז ער נאך געווען זייער גוט מיט'ן רבי'ן. פארעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

נייער בית המדרש "היכל הקודש" אין ירושלים

שוין א לענגערע צייט וואס אנשי שלומינו אין ירושלים, תלמידי היכל הקודש, קומען זיך צוזאם יעדן שבת קודש זיך צו שטארקן אינאיינעם מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א לערנט אנו. ביז יעצט איז מען זיך צוזאמגעקומען אין שטוב פון איינער פון די חשובע חברים, וואס האט זיך אוועקגעגעבן כלב ונפש פאר די גאנצע חבורה.

מיט די צייט איז אבער דער פלאן שוין געווארן צו קליין, עס קומען כסדר צו נאך פרישע מקורבים, און דערפאר האט מען אנגעהויבן זוכן א פאסיגע פלאץ וואו מ'זאל קענען מאכן א געהעריגער בית המדרש, ס'איז אבער געווען זייער שווער צו טרעפן א פאסיגע פלאץ.

אלע אנשי שלומינו האבן כסדר מתפלל געווען אויף דעם, געבעטן דעם אייבערשטן אז מ'זאל האבן א מקום מנוחה, ביז דער אייבערשטער האט געהאלפן אז ס'איז נתקרב געווארן א חשובער אינגערמאן וואס האט זיך אנגעטראגן צוצושטעלן און מנדב זיין א שיינעם שול אין ירושלים.

מיט צוויי וואכן צוריק האט מען זיך אריינגעצויגן ברוך ה' אינעם נייעם בית המדרש, וואס געפונט זיך אויף רחוב רבי נתן במרכז 12, ירושלים - שכונת גאולה, און גלייך האט זיך ארויסגעזען די געוואלדיגע דארשט פון אידישע קינדער זיך צו מחזק זיין מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, ווען פון אלע עקן פון שטאט זענען אידן געקומען דאווענען צום נייעם בית המדרש, סיי אין דער וואכן און סיי אום שבת קודש.

יעדן טאג דאווענט מען מנחה נאנט צו די שקיעה, דערנאך שפילט מען אויף א שיעור פון ראש ישיבה שליט"א וואס לערנט פאר א בלאט גמרא, נאכן שיעור דאווענט מען מעריב, און נאך מעריב הערט מען א שיעור התחזקות פון ראש ישיבה שליט"א.

אום שבת קודש דאווענט מען פרייטאג צו נאכטס מנחה און קבלת שבת 15 מינוט פאר די שקיעה, און שלש סעודות איז ביי די שקיעה. און מיר האפן און מיר זענען מתפלל צו שאפן בקרוב א מהודרדיגע ספר תורה, צו קענען אויך דאווענען שבת אינדערפרי אין בית המדרש.

ווי אויך איז אויפגעשטעלט געווארן דארט א גרויסער צענטער פון הפצה, וואו מ'קען באקומען די ספרים און קונטרסים פון הייליגן רבי'ן, פון רבי נתן, פון מוהרא"ש, און פון ראש ישיבה שליט"א, פאר גאר ביליגע פרייזן. און אויך אלע ספרים, דרשות, און גענוים, פון ראש ישיבה שליט"א.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער נייער בית המדרש זאל שיינ מצליח זיין, און פון דארט זאל ארויסקומען א גרויסער אור וואס זאל באלייכטן אידישע קינדער איבער גאנץ ירושלים און איבערן גאנצן לאנד.

בונים היכל לה' אלקי ישראל!

בחורים לערנען פערציג מאל מסכת תענית ביז ראש השנה

אין די יעצטיגע טעג, צווישן חמשה עשר באב און ראש השנה, טומלט זיך אין ישיבה מיט מסכת תענית, די בחורים זענען צוגענאגלט צו די בענקלעך, די אויגן צוגעבינדען צו א גמרא מסכת תענית, מ'לערנט פלייסג מיט חשק, און מ'מענדיגט יעדן טאג נאכאמאל גאנץ מסכת תענית.

אין יאר תשע"א, פאר חמשה עשר באב, האט מוהרא"ש געזאגט פארן ראש ישיבה אז ער גייט אריבערקומען אין קעמפ פאר חמשה עשר באב, א טאג וואס איז מסוגל פאר שידוכים, און ער וועט פועל'ן שידוכים פאר די בחורים.

אום חמשה עשר באב איז מוהרא"ש טאקע געקומען אין קעמפ, מען האט געמאכט א גרויסע סעודה, מוהרא"ש האט גערעדט א לאנגע צייט צו די בחורים, און ביים סוף פון די דרשה האט מוהרא"ש געזאגט פאר די בחורים אז אלע בחורים פון זיבעצן יאר און העכער וואס וועלן ענדיגן יעדן טאג מסכת תענית אין די פערציג טעג פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, וועלן זיי א"ה טרעפן זייער שידוך גלייך נאך ראש השנה.

פון דעם קומענדיגן טאג האט מען מער נישט געקענט רעדן צו קיין בחור אין קעמפ, אלע בחורים האבן זיך צוגעכאפט דערצו און אנגעהויבן לערנען מסכת תענית מיט'ן ציל צו ענדיגן די גאנצע מסכת יעדן טאג פון פריש.

עס האט נישט גענומען קיין לאנגע צייט, דער יצר הרע האט נישט געקענט אויסהאלטן צו זען ווי די בחורים לערנען אזוי פלייסג, און אז באלד וועלן זיי שוין אלע חתנים ווערן, האט זיך אנגערוקט שווערע שטורעם ווינטן, דער האריקעין "איריין" איז אנגעקומען מיט פולן קראפט, און ווען מען האט זיך אויסגעוועקט אין אינדערפרי, האט מען געזען אז דער טייכל וואס לויפט נעבן קעמפ האט זיך געהויבן מיט איבער צען פיס העכער ווי געווענליך, און די קעמפ ווערט מער און מער פארפלייצט מיט וואסער.

די לעקטער און וואסער איז געווארן אפגעהאקט, און די גאנצע קעמפ האט געמוזט זאפארט אויסגעליידיגט ווערן, די שטאטישע רעטונג איינהייטן זענען אנגעקומען מיט פאליציי קארס און פייער טראקס צו נעמען דעם עולם, אזוי ווי די נאסן און וועגן זענען שוין געווען פארפלייצט און מען האט מער נישט געקענט ארויספארן מיט געווענליכע אויטאס, די באאמטע האבן גענומען א טייל עולם צום פייער סטאנציע, און די אנדערע האבן זיך אויסגעשפרייט צו אנדערע געגנטער וואס זענען געווען אביסל העכער און נישט געווארן אזוי שטארק אפגעקירט פונעם האריקעין.

יעדער איז ארויסגעלאפן מיט די נשמה אין די הענט, איידער די גאנצע קעמפ געפונט זיך שוין אונטערן וואסער. די בחורים האבן אבער מיטגעשלעפט זייער תפלין זעקל אין איין האנט, און די

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עיצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
מיר וועלן פרובירן בעזיה'עס עס צו טיפן צו איין אהיים

שיעורים אין נ"ך

האט איר אלעמאל געהאט חשק צו לערנען און קענען נ"ך? יעצט איז אייער גאלדענע געלעגנהייט געשמאקע גרינגע שיעורים אין גאנץ נ"ך:
קול ברסלב
212-444-9191 1, 2, 8

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יוסף קעניג הי"ו וזוגתו תחי', צפת
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
שמחה ונחת לרוב ביי אלע קינדער געזוטערהייט
הפצת הגליון תנדב ע"י
Fast Build 845-774-5616
מיר טוען אלע אייערע קאנסטראקשן ארבעט
אין גאנץ סאליוואן קאנטי

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com